

Jak silne świadectwo

Podniosłe ♩ = 100-112

1. O świę - ci, jak sil - ne świa - dec - two dał Bóg,
 2. Bez wzglę - du na stan twój, w cho - ro - bie czyś zdrów,
 3. Ja je - stem dziś z to - bą, nie lę - kaj się więc,

I wzmo - cnił bez - mier - ną po - tę - gą Swych słów!
 Czy ży - jesz w u - bós - twie lub bo - gactw masz w bród,
 Bo Jam Bo - giem twym — za - wsze bro - nić cię chcę.

Cóż jesz - cze po - wie - dzieć mógł nad to, co rzekł
 Czy w kra - ju, czy gdzieś na wy - gna - niu twój dom —
 Ja wzmo - cnię cię, do - dam ci sił w chwi - lę złą

Tym, któ - rzy Je - zu - sa, tym, któ - rzy Je - zu - sa,
 Jak te - go wy - ma - ga, jak te - go wy - ma - ga,
 I cie - bie pod - trzy - ma, i cie - bie pod - trzy - ma,

Tym, któ - rzy Je - zu - sa pro - si - li: „Nas strzeż”?
 Jak te - go wy - ma - ga po - trze - ba, jest On.
 I cie - bie pod - trzy - ma wszech - moc - na ma dłoń.

4. Gdy wzywam cię, byś przez głębiny wciąż szedł,
 Żałości otchłanie nie pochłoną cię,
 Bo Ja będę z tobą, gdy ciężki twój los,
 Uświęcę dla ciebie, uświęcę dla ciebie,
 Uświęcę dla ciebie najsroźszą z twych trosk.

5. Gdy diabeł swe wichry i grad pośle wnet,
 Na mojej opoce останiesz zawsze się.
 Płomieni piekących nie zniszczy cię rój,
 Jak złoto wypali, jak złoto wypali,
 Jak złoto wypali cię piec udreki mój.

6. A gdy wiek sędziwy dopadnie mój lud,
 Okaże się wtedy miłości mej cud;
 Jak pasterz zgromadzę owieczki me znów,
 Do siebie przygarnę, do siebie przygarnę,
 Do siebie przygarnę — poznają głos mój.

7. Twej duszy, co Jezus podporą wciąż jest,
 Nie mogę pozwolić, by dała się zwieść;
 Twej duszy, pomimo że piekło ją chce,
 Ja nigdy, przenigdy, Ja nigdy, przenigdy,
 Ja nigdy przenigdy, nie zostawię jej.

Słowa: przyp. Robertowi Keenowi, ok. 1787.

Hymn był zamieszczony w pierwszym wydaniu
 śpiewnika ŚwDO z 1835 r.

Muzyka: przyp. J. Ellis, ok. 1889.

Ks. Izajasza 41:10; 43:2–5

Helaman 5:12